

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2005

Částka 16 – číslo 62

Zákon, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů.

Účinnost od 8. 2. 2005.

Částka 20 – číslo 70

Nařízení vlády, kterým se vyhláší Chráněná krajinná oblast Český les. Oblast tvoří pohoří Českého lesa při hranici se Spolkovou republikou Německo, s harmonicky utvářenou krajinou, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s vysokou čistotou prostředí a minimálním podílem narušených ploch.

Účinnost od 1. 8. 2005.

Částka 22 – číslo 80

Úplné znění zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, jak vyplývá z pozdějších změn.

ÚZ vyhlášeno dne 23. 2. 2005.

Částka 23 – číslo 81

Zákon, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).

Účinnost od 23. 2. 2005.

Částka 25 – číslo 90

Nález Ústavního soudu ve věci návrhu na zrušení nařízení obce Lipník č. 1/2003 o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník. Zamítá se tímto návrh na zrušení nařízení obce Lipník č. 1/2003 o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník.

Vykonatelnost od 23. 2. 2005.

Částka 26 – číslo 91

Úplné znění zákona č. 91/2005 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), jak vyplývá z pozdějších změn.

ÚZ vyhlášeno dne 28. 2. 2005.

Částka 27 – číslo 92

Vyhláška, kterou se mění vyhláška Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 31/1995 Sb., kterou se provádí zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.

Účinnost od 2. 3. 2005.

Částka 30 – číslo 101

Nařízení vlády o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí.

Účinnost od 1. 3. 2005.

Částka 33 – číslo 106

Úplné znění zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, jak vyplývá z pozdějších změn. Zákon stanoví v souladu s právem Evropských společenství pravidla pro předcházení vzniku odpadů a pro nakládání s nimi při dodržování ochrany životního prostředí, ochrany zdraví člověka a trvale udržitelného rozvoje, práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství, a působnost orgánů veřejné správy.

ÚZ vyhlášeno dne 8. 3. 2005.

Částka 35 – číslo 110

Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 293/2002 Sb., o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

Účinnost od 1. 4. 2005.

Částka 43 – číslo 127

Zákon o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích). Upravuje na základě práva Evropských společenství podmínky podnikání a výkon státní správy, včetně regulace trhu, v oblasti elektronických komunikací. Pozměňuje též některá ustanovení § 56 stavebního zákona, jež se týkají povolování staveb, změn staveb a udržovacích prací (upravuje případy, ve kterých se nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení).

Účinnost od 1. 5. 2005.

Částka 46 – číslo 132

Nařízení vlády, kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit.

Účinnost od 15. 4. 2005.

*Informace o právních předpisech sestavil: Mgr. Igor Najman
ÚÚR*

INFORMACE A STANOVISKA ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY

Odbor územního plánování MMR je v různých časových intervalech opakovaně dotazován na přejímání/promítnutí energetické koncepce do územních plánů obcí ve vztahu k otázkám omezování hospodářské soutěže. K této problematice bylo uveřejněno v Pořizovatelské praxi č. 4/1999 stanovisko OÚP pod názvem „Územní plánování a otázky zásobování území tepelnou energií.“ Od roku 1999 došlo k novelizaci řady zákonů, na které se toto stanovisko odvolává a protože je tato problematika neustále aktuální, vypracovali jsme, na základě konkrétního dotazu, návrh doplňujícího textu pro uveřejnění v Pořizovatelské praxi.

Promítnutí energetické koncepce do územního plánu obcí a omezování hospodářské soutěže

Odbor územního plánování obdržel od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (Brno, Joštova 8) žádost o prošetření podnětu, týkajícího se „omezování“ hospodářské soutěže v oblasti dodávek tepla a teplé vody. Podnět uváděl, že žadateli byla zamítnuta žádost o stavební povolení na odpojení od centrálního zdroje tepla a zřízení plynové kotelny s odúvodněním, že navržená stavba plynové kotelny je v rozporu s energetickou koncepcí města zpracovanou do schváleného Územního plánu sídelního útvaru. Při zpracování generelu plynifikace města došlo k dohodě mezi provozovateli energetických sítí plynu a tepla o rozdělení sfér vlivu a z generelu bylo převzato a schváleno městem v územním plánu. Pro jednotlivá energetická média byla vymezena zájmová území, pro danou lokalitu bylo stanoveno zásobování teplem z centrálního zdroje. Žadatel zastával názor, že dohoda je z hlediska § 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, zakázanou a neplatnou, a proto žádal její zrušení.

K tomu uvádíme:

Posouzení platnosti a zákonnosti dohody mezi provozovateli energetických sítí o rozdělení sfér vlivu ani její zrušení, není v kompetenci Ministerstva pro místní rozvoj, to se může vyjadřovat pouze k otázkám, týkajícím se územního plánování.

Podle § 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, nesmějí orgány státní správy a orgány obcí vlastními opatřeními, zjevnou podporou nebo jinými způsoby omezit nebo vyloučit hospodářskou soutěž. Preferováním určitého druhu vytápění a stanovením okruhu topného média jeho

vymezením v územně plánovací dokumentaci by skutečně obec porušila předpisy o ochraně hospodářské soutěže.

Pokud je ale takovýto postup odůvodněn existencí veřejného zájmu chráněného jiným právním předpisem, který musí být v územně plánovací dokumentaci zohledněn, je toto možné. Např. zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, ukládá zpracování krajských a místních programů snižování emisí či programů ke zlepšení kvality ovzduší. Podle § 6 resp. § 7 se z nich pak „vychází při výkonu veřejné správy na krajské a místní úrovni, zejména při územním plánování“ a je tedy možné určité relevantní požadavky do územních plánů promítnout.

Územní plán obce však není realizační dokument, jedná se o dokumentaci územně plánovací, která pouze rezervuje území pro budoucí účelné využití. Pro zabezpečování požadavků hospodaření s energií či ochrany ovzduší doporučujeme raději využívat jiné zákonné nástroje, než územní plány. Např. ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií ve znění pozdějších předpisů, které obcím umožňuje pořídit územní energetickou koncepci v souladu se státní energetickou koncepcí a pro její uskutečnění může vydat závazný právní předpis. Rovněž zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší umožňuje v § 6 odst. 6 resp. § 7 odst. 7 vydávat krajské a místní programy snižování emisí či programy ke zlepšení kvality ovzduší svými nařízeními.

Z hlediska územního plánování je však třeba posoudit, zda energetická koncepce, vypracovaná až po schválení územně plánovací dokumentace, s ní není v rozporu. V případě závažného důvodu, stanovit v územní energetické koncepci odlišné řešení (např. ze státní energetické koncepce), než bylo schváleno územním plánem, musí orgány územního plánování (dle § 30 stavebního zákona) zjednat nápravu pořízením změny územně plánovací dokumentace.

Zároveň by orgány územního plánování měly prověřit všechny schválené územně plánovací dokumentace, do kterých byly územní energetické koncepce již převzaty a posoudit, zda tak nebylo účinně nevhodně stanovenými regulativy (omezujícími hospodářskou soutěž) v závazné části územně plánovací dokumentace a v případech, kdy takovéto regulativy dokumentace obsahují, rovněž vypracování změny územně plánovací dokumentace iniciovat.

Závěrem pro úplnost upozorňujeme, že územní energetická koncepce nemůže dle platných právních předpisů řešit umístování staveb. Pokud přesto umístování staveb obsahuje, nemůže být v této části pro orgány územního plánování a stavební úřady závazná, protože při rozhodování o umístění stavby musí být postupováno podle příslušných ustanovení stavebního zákona.

*Text připravila: Ing. arch. Hana Bártová
OÚP MMR*